

L'OPINIÓ

Any V - Número 462
Preu: 10 cèntims

BARCELONA · Divendres, 25 novembre 1932

Aquesta és hora de treball. Cadascú té el seu lloc des d'on complir el seu deure.

HAN ESTAT PROCLAMATS ELS VUITANTA - CINC DIPUTATS QUE CONSTITUEIXEN EL PRIMER PARLAMENT DE CATALUNYA AUTONOMA

62 DIPUTATS DE L'ESQUERRA REPUBLICANA, 5 DE LA UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA, 17 DE LA LLIGA REGIONALISTA I UN DEL PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

FRANCESC MACIA I JOSEP MARIA TALLADA TENEN ACTA DOBLE

ELS PANELLETS DEL L'ESCRUTINI OFICIAL DE LES ELECCIONS DE DIUMENGE SENYOR HURTADO

Una de les coses que serveixen per a classificar més clarament la categoria dels cabdills, és la forma com es prenen una derrota que hagi experimentat el partit o ceda sobre la qual tenen autoritat.

L'art de "saber perdre" és, però, un art per al qual no tothom té condicions. Davant d'una desfeta, serà més intel·ligent l'home que conservi més el to i digui menys coses estrafolàries.

En el moment present, hi ha tres homes que han demostrat trobar-se al mateix escàs nivell mental. El senyor Cambó, el senyor Lerroux i el senyor Hurtado. El senyor Cambó, sempre a tres quarts de quinze, sempre vivint dalt del seu terrat, ha dit que havien tingut una victòria tant i tan extraordinària i anuncia que, comptant-hi els obrers que ara es fan de la Lliga, aquest partit pot anar perfectament al "copo" en les eleccions municipals pròximes. El senyor Lerroux ha reconegut la desfeta, i ha dit quatre incoherències que ni ell mateix les creu, però... d'una manera o altra ha d'aguantar la moral dels seus. El senyor Hurtado s'ha sentit tant de la desfeta, que l'exaltació encara li dura. De tots tres, fet i fet, el més intel·ligent resulta encara el senyor Lerroux. Ha dit "conscientment" quatre "tonterias", però no podia fer altra cosa que dir-les. Era tàctica política.

El senyor Hurtado, que s'havia fet anunciar la candidatura pel Noticiero, El Diluvio i La Vanguardia, aquestes dies està fent que els altres destil·lin la seva amargor des de les pàgines d'aquests diaris i des dels diaris de Madrid, que li són afectes, i ahir, per acabar-ho d'adobar, pontifica des de Mirador. Per al senyor Hurtado, l'Esquerra és ni més ni menys que el lerrouxisme. Un lerrouxisme traduït al català. Un lerrouxisme català amb la mateixa mentalitat dels hitlerians.

"Els homes de l'Esquerra, l'actual lerrouxisme català, tenen com a principal mèrit—diu el setmanari del senyor Hurtado—salvant excepcions molt estimables (gràcies en nom d'ells), l'haver arribat a l'hora precisa de repartir els panellets, que amb tants de sacrificis i de tenacitat havien vingut coent durant molt de temps els altres."

Es evident que a l'hora de saber perdre, el senyor Hurtado es manifesta el menys intel·ligent dels tres cabdills anomenats.

Seria interessant que els catalans sabessin quins panellets coïa el senyor Hurtado fins que l'Esquerra el va anar a convidar perquè sortís de casa seva, on vint anys enrera s'havia vist obligat a tancar-se per culpa dels seus fra-bassos.

Caldrà preguntar quins panellets coïa el senyor Hurtado durant la dictadura, mentre els homes més destacats avui de l'Esquerra eren perseguits, jutjats, empresonats, processats i es jugaven la llibertat, la tranquil·litat, el seu bufet o la seva clientela, i arriscaven i tot la vida.

Seria curiós saber quins panellets coïa el senyor Hurtado abans de la dictadura, quan alguns homes destacats de l'Esquerra d'avui eren marcats per les bandes de l'Aníto, precisament perquè defensaven la llibertat i perquè es dreçaven contra l'explotació de què feia objecte als obrers la burgesia catalana.

Seria curiós de saber quins panellets coïa el senyor Hurtado quan Companys i Martí Barrera eren a La Mola, quan Macià i Gassol eren a l'exili, quan Casanoves i tants d'altres eren acorralats pels pistolers del Lliure, quan Aiguader, Lluhi i Companys eren a la Model, quan Xirau, Casanelles, Comes i Lluhi, des de L'OPINIÓ aguantaven ferma la bandera de la llibertat i de la rebel·lió, en uns moments d'acoquinament general, i aquell modest setmanari era objecte de processos, de registres, de denúncies, de recollides, setmanana darrera setmana.

On l'ha tingut la pastisseria de panellets el senyor Hurtado tot aquest temps? On són aquests panellets que ell diu que coïa i que ara diu que els altres se li mengen sense haver-los cuit?

Ah! De pastisseria ja en tenia el senyor Hurtado, ja. Però quins pastells li sortien de la pastera!

Mentre els homes de l'Esquerra d'avui eren a la presó, a l'exili, perseguits i acorralats, el senyor Hurtado, en els inicis de la dictadura Berenguer, aconsellava que Catalunya donés un marge de confiança al senyor Cambó, quan tothom ja presentava que ens trobàvem en les postrimeries de la monarquia i que el que calia era precipitar la seva caiguda.

Mentre l'opinió catalana tenia més fe que mai en la batalla que s'anava a lluitar contra el règim i en la qual aquest periòdic, aleshores setmanari, feia en primer rengle, quan a Espanya s'aixecava José Ortega i Gasset a estendre la partida de defunció de la monarquia, el senyor Hurtado, home sense fe, se li apropiava i li deia que no perdés el temps, que era un insensat, que la República no vindria mai, i que el que calia era intentar un nou assaig dins de la monarquia.

Aquests eren els panellets que el senyor Hurtado coïa.

El senyor Hurtado pateix el mal de vegolatria. Es pensa de bona fe que és indispensable. També es pensava el senyor Lerroux que Catalunya autònoma no faria res de bo sense el concurs dels lerrouxistes espanyols. Però el cos electoral ha entès que podia prescindir dels lerrouxistes i del senyor Hurtado.

El senyor Hurtado diu, des del seu setmanari, que l'opinió republicana ha portat al Parlament català molt escassos valors. Naturalment, com que no l'ha votat a ell, els altres no valen res, i el cos electoral ha demostrat tenir molt poc nas.

Es una llàstima que "la massa neutra", en la qual tanta fe té posada el

ELS ESCRUTINIS DE BARCELONA - CIUTAT I DE BARCELONA - CIRCUMSCRIPCIO

Tal com ja estava anunciat, ahir, al matí, és constituït al saló antigament anomenat del tron, del Palau de Justícia, la Junta provincial del Cens de Barcelona, per tal de procedir a l'escrutini de les eleccions.

Va presidir el senyor Anguera de Sojo, havent-hi assistit tots els membres de la Junta, senyors Abadal, Garcia, Banús, Carreres Candi, etc.

També van acudir tots els representants dels partits i bon nombre de candidats. Per l'Esquerra Republicana de Catalunya hi era present el secretari del Partit, senyor Joan Tauler.

Prop de les onze va quedar cons-

tituïda la Junta, i després de declarar obert l'acte pel senyor Anguera de Sojo, el secretari, senyor Vega, va començar a llegir les actes de Barcelona-ciutat i a continuació llegí els noms i el nombre de vots de cada un dels candidats.

El senyor Anguera de Sojo va proclamar elegits els que van resultar amb major nombre de vots, tot i preguntant si algú tenia cap reclamació a fer. No se'n presentà cap.

Els proclamats són els que els nostres lectors ja coneixen, tota vegada que coincideixen amb els que la Generalitat va facilitar amb anterioritat.

Realitzat l'escrutini de Barcelona-ciutat, es repetí tota l'actuació amb relació a Barcelona-circumscripció, i en proclamar-se els candidats, el senyor Tries de Bes, en nom seu i dels altres candidats de llur partit, féu constar que, segons els seus comptes, ells tenien uns quants vots més dels

que constaven a l'escrutini, però tota vegada que aquesta variació no canviava en res els resultats i ni tan sols l'ordre dels que havien sortit elegits, acatava sense fer constar cap protesta la proclamació d'elegits que feia el senyor president.

Sortiren, doncs, per la circumscripció, tots els candidats de l'Esquerra i els senyors següents, de la Lliga: Vidal i Guardiola, amb 45,381 vots; Tries de Bes, amb 45,335; Antoni Miracle, amb 44,394, i Pau Romeva, amb 44,269.

Seguidament es declarà closa la sessió i es féu constar que solament s'havien arribat a declarar els vots de quatre dels partits que es presentaren a la lluita. Es deixà de fer les dels altres partits que van obtenir menys vots i que es realitzarà en altres sessions.

Lectors de L'OPINIÓ...

Vegeu a la pàgina 5 el butlletí amb les condicions de subscripció al nostre diari.

Subscrivint-vos, establiu diners i contribuïu a establir el tiratge de L'OPINIÓ

senyor Hurtado, aquesta vegada no s'hagi sentit emocionada pels seus discursos i no l'hagi votat.

Quan el senyor Hurtado va anar en la candidatura de l'Esquerra—el lerrouxisme català, que li diu ell—va tenir 109.728 vots. Això li ha permès anar a Madrid a fer algun discurs al Parlament de la República, i àdhuc li ha donat ocasió de poder tenir l'honor que el senyor Azaña li hagués de dir que callés, perquè amb les seves teories feia més mal que bé a la discussió de l'Estatut.

Ara que el senyor Hurtado no ha volgut anar convidat, només ha tingut 21.264 vots. Si l'haguéssim posat en la nostra candidatura, diria que els electors són una gent de tant i tan lluc i que realment el nostre Partit tenia un gran to europeu dintre de la democràcia universal. Ara que no el vàrem voler i que ha perdut, diu que som el lerrouxisme català.

El 12 d'abril i el 28 de juny del 31, havíem guanyat perquè, segons el senyor Hurtado, ens havia votat la massa neutra. La gent d'Esquerra no comptava per a res. Ara que hem tornat a guanyar, no és perquè ens hagi votat la massa neutra, però la gent d'Esquerra tampoc no apareix per enlloc, i el senyor Hurtado diu que "la minva de vots lerrouxistes coincideix matemàticament en moltes seccions amb l'augment de vots de l'Esquerra", és a dir, ara hem guanyat perquè ens han votat els lerrouxistes.

I que això ens permet menjar-nos els panellets que el senyor Hurtado havia estat coent durant tant de temps.

Comprenem que una desfeta com aquesta, sigui de mal pair, però d'ací uns quants dies, quan el senyor Hurtado s'hagi assossegat i raoni sense passió, esperem que s'adonarà que l'única representació política que avui ell té, la de diputat a les Corts de la República, la deu precisament al que ell en diu "lerrouxisme català", és a dir, a l'Esquerra.

I si tan justic li fa, i es dona vergonya d'ostentar-la, ja sap quin camí més elegant se li obre: el de renunciar l'acta, i anar a coure panellets.

Ah! I aquesta vegada, vigilar que després els altres no se'ls hi mengin.

ELS RESULTATS DE LA CIRCUMSCRIPCIO DE GIRONA

El resultat de l'escrutini a la circumscripció de Girona, fou el següent:

CANDIDATURA D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

	Vots
Iria	36,144
Xirau	32,442
Blasi	31,198
Arnau	30,789
Fàbrega	30,698
Casademunt	30,007
Casanoves	30,007
Cerezo	30,007
Bancells	29,708
Dalmau	27,540
Dot-Arxé	27,540

CANDIDATURA DE PACIFICACIO SOCIAL (LLIGA)

	Vots
Abadal	18,193
Vallès i Pujals	17,152
Carreres Artau	16,431
Gay	15,962
Camps	15,877
Negre	15,649
Torra	15,540
Batlle	15,282
Dorca	14,890
Madi	14,691
Xifra Riera	13,982

Han quedat, doncs, proclamats els candidats d'Esquerra Republicana de Catalunya i els tres de Pacificació Social, senyors Abadal, Vallès i Pujals i Carreres Artau.

RESULTATS DE LA CIRCUMSCRIPCIO DE TARRAGONA

Les darreres dades de les eleccions verificades el diumenge, dia 20, a la circumscripció de Tarragona, donen el següent resultat, que donem a títol d'informació, per bé que sembla que ja no sofriran modificació:

CANDIDATURA D'ESQUERRA REPUBLICANA, EN COALICIO AMB ELS RADICALS AUTONOMS I LA U. S. C.

	Vots
Ventura Gassol	25,280
Antoni Rovira i Virgili	24,929
Josep Folc	24,640
Josep Andreu	24,577
Manuel Galés	24,673
Jaume Simó	24,550
Francesc Farreres	23,708
Gonçal Ivars	23,491
Miquel S. Cunillera	23,444
Carles Gerhard	23,363
Martí Rouret	23,368

Segueix a la pàgina 23